

си единъ 20 годишенъ младежъ, който замѣни единия отъ стражаритѣ.

Така пѣтницитѣ стигнаха до морето. Стражарѣтъ остана, а двамата монаси и младежътъ се качиха на корабъ и се упѣтиха за Венеция, отъ гдето по сухо тѣ стигнаха чакъ въ княжество Моравия.

### Кои бѣха пѣтницитѣ и за какво пѣтуваха.

Щомъ се научи за пристигналитѣ пѣтници, моравскиятъ князь Ростиславъ веднага прати да ги посрещнатъ и да ги заведатъ въ двореца му. Той много се зарадва, защото ги знаеше, кои сж и защото ги очакваше.

Като влѣзоха въ двореца и се поклониха, помладиятъ отъ монаситѣ извади отъ пазвата си едно писмо съ едри букви и златни печати и го подаде на княза. Ростиславъ не можеше да чете и помоли монаха да прочете писмото.

Писмото бѣше написано на грѣцки езикъ отъ византийския императоръ Михаилъ III. Но монахътъ го прочете на славянски езикъ. Въ писмото се казваше:

— Брате Ростиславе, ти искаше отъ мене да ти изпратя учени учители, които говорятъ на славянски езикъ, да покръстятъ твоя славянски народъ и да му наредятъ народно богослужение. Азъ избрахъ солунскитѣ братя Константинъ и брата му Методия и ти ги изпращамъ за работата. И двамата братя сж мже умни, честни и работливи, а особено много е ученъ и разуменъ Константинъ. Той е цѣлъ мждрецъ и носи титла *философъ*, по-скжпъ отъ злато и сребро, по-благороденъ отъ всѣки другъ учитель. Разбира тънко християнската вѣра и ще